

[K. Axel Nielsen.]

kasse, efter hvad der er oplyst over for mig, råder over en kassebeholdning på ca. 14 mill. kr., og for det andet, at der, som den højtærede Grønlandsminister har påvist, allerede er hjemmel til efter anmodning fra den grønlandske landskasse at yde tilskud til landskassen på de årlige finanslove.

Mit parti er imidlertid villig til at drøfte lovforslaget i et udvalg, som der jo nu er fremsat ønske om, og så må vi se, om vi under udvalgsarbejdet kan finde frem til en form for hjælp, der ydes på en sådan måde, at det særlige grønlandske selvstyre respekteres. Principielt er jeg dog enig med den højtærede minister for Grønland i, at det nok vil være rigtigst at afvente resultatet af de undersøgelser og overvejelser, der både i Grønland og her er i gang om en revision af sociallovgivningen i Grønland.

Søren Andersen: Venstre er positivt indstillet over for den fremtidige udvikling i Grønland, men en eventuel ændring af den sociale lovgivning må ske som et led i den øvrige lovgivning vedrørende Grønland. Jeg ved ikke, om tiden er inde allerede nu til ændringer i det store lovkompleks, der gennemførtes gennem vistnok 8 love i 1950.

For øvrigt er jeg også blevet bekendt med, og det er bekræftet af den højtærede minister, at der sidder et udvalg og gennemarbejder problemerne og sikkert ser på de erfaringer, der er høstet gennem de 12 år, som de nugældende love har virket. Det må vel være ret naturligt, at man venter på, hvad dette udvalg til sin tid har at sige. Når det til sin tid vil være rimeligt at ændre i lovgivningen om Grønland, vil det vel også være naturligt, at det grønlandske landsråd er spurgt og har udtalt sig, og det er jo for øvrigt også sådan, at samme råd ikke har benyttet de muligheder, der allerede findes i loven om de grønlandske kasser med hensyn til at søge bevilling på den danske finanslov.

Mit parti må derfor betragte det som noget forhastet, overilet og uforberedt, at dette lovforslag er kastet på folketingets bord.

Asger Jensen: Det har jo ikke været nogen hemmelighed, at der arbejdes med en social reform i Grønland, og vi har vel alle været

interesseret i at følge, hvordan dette arbejde skrider frem, og været interesseret i, at der også i Grønland skabes rimelige sociale forhold. Men der er jo ikke fra Grønlands side bedt om, at vi hernede skulle begynde med at gribe ind i forholdene. Man har anmodet om at få en erfaren social praktiker til at hjælpe grønlænderne med selv at stille forslag om, hvordan disse problemer skal løses, og jeg er enig med den højtærede Grønlandsminister og andre ærede ordførere i, at det bør vi respektere, og at vi bør afvente den tid, da grønlænderne selv kommer med deres forslag.

Nærværende lovforslag er jo egentlig af den højtærede Grønlandsminister klart afvist, også som et forslag, det formentlig ikke er rimeligt at fremsætte i øjeblikket, men jeg forstår, at man alligevel tænker på at nedsætte et udvalg, og vi kan vel alle være villige til at deltage i et arbejde dér. Jeg synes imidlertid, at hvis der skal være mening i det, så måtte vi vel i udvalget have at vide, hvad det er for forslag, socialinspektør Kaj V. Petersen har stillet, og hvad det er for problemer, man arbejder med. For udvalget kan det vel imidlertid næppe blive mere end et studiekredsarbejde om, hvad det er for problemer, man arbejder med i Grønland, men måske kunne et sådant arbejde også have interesse for os.

Jens P. Jensen: På mit partis vegne vil jeg gerne drøfte en sociallovgivning, der vedrører grønlandske forhold og det grønlandske folk, men jeg tror, at man, før en sådan lovgivning gennemføres, nødvendigvis først må søge råd og vejledning hos de grønlandske myndigheder og dem, der har et sikkert kendskab til grønlandske forhold og dermed forudsætninger for at forstå de særlige forhold, og afvente deres udtalelser.

Jeg vil støtte tanken om, at der nedsættes et udvalg, der kan drøfte forholdene.

Birthe Wettlesen: Det af socialistisk folkeparti fremsatte lovforslag om, at staten skal refundere den grønlandske landskasses udgifter til sociale formål op til 80 pct., virker ved første øjekast meget besnærende, for der er vel ingen i denne sal, der ikke er klar over, at den sociale nød i Grønland er betydelig større end i den øvrige del af det danske rige; men mon